

Димитър Бежански
Шефа че ме изгърби

Най-шибаното е кога некой сам се набута. Е така – като мене. Седа си оня ден и си обедвам. Свинско със зеле. Много обичам свинско със зеле. Бех си тропнал на масата целата тава и си обедвам. По едно време по радиото:

„Прода-а-а-ва-а-ат се, ма-а-а-мо, бе-е-ли-те ма-на-а-стири-и-и...“

И що ми требваше! – дигам мобифона и – на шефа:

– Здрасти, шефе!

– Здрасти, Тупан! – вика шефа.

– Не е Тупана – викам. – Картофа е.

– О, здрасти Компир! – вика шефа.

– Здрасти! – викам.

– Кво правиш, бе Компир? – вика шефа.

– Обедвам – викам.

– Кво обедваш?

– Свинско със зеле.

– Добре! Обедвай! – вика шефа и прекъсна. И аз чак тогава се сетих за кво му се обаждам. Пак дигам мобифона. И пак: „Здрасти, шефе“, „Здрасти, Тупан“, „Не е Тупана, Картофа е“, „Какво правиш“, „Обедвам“...

И аз пак се отнесох. На третия път обаче звъня и още веднага:

– Здрасти, шефе! Обедвам свинско със зеле, обаче знаеш ли кво съобщиха по радиото?

– Кво? – пита шефа.

– Ми продават се некакви манастири! – викам.

– Кви манастири? – пита шефа.

– Бели – викам.

– Ъхъ – вика шефа. – Купуваме ги.

После вика:

– Слушай, Тупан!

– Не е Тупана – викам. – Картофа е!

– Нема значение! Слушай, Картоф! Отиваш и веднага проверяваш чии са тия манастири! Към кой синод са! И побързо докато некая друга групировка не ги е купила преди нас!

Дояждам аз тавата със свинското, палим баварецо и бегам. По едно време мобифона – пю-пю-пю! Дигам. Шефа.

– Компир! – вика. – Ти ли си?

– Аз съм, шефе.

– Кво правиш, бе Компир?

– Ми карам баварецо – викам.

– Добре – вика – карай! Обаче, знаеш кво?

– Кво? – викам.

– Размислих! – вика. – Нема да купуваме тия манастири! По на да-лавера е да ги застраховаме! Обаче ти провери към кой синод са и действай! И по-бързо, докато некая друга групировка не ги е застраховала преди нас!

Проверявам аз – тоя синод, оня синод, те па много синоди и докато проверявам – два дена минаха! Днеска пак обедвам. Таскебап. Много обичам таскебап! И таман съм си поръчал осем порции – ей ти по радиото:

„Застрахова-а-а-ани са, ма-а-а-мо, бе-е-ли-те ма-на-асти-ри-и-и...“

Направо се укостих! Некая друга групировка ги е застраховала преди нас! Басимамата! Сега шефа че ме изгърби! Направо че ми осиротейт маратонките! Що ми требваше сам да се набутвам!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донев, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3037>]